

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2025/234

Karar Sayısı : 2026/37

Karar Tarihi : 12/2/2026

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Çorum İnfaz Hâkimliği

İTİRAZIN KONUSU: 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinin Anayasa'nın 2. ve 13. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Hücreye koyma cezasına karşılık verilen ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasında disiplin cezasının kaldırılma tarihinin disiplin cezasının kesinleşme tarihine göre belirlenmesine yönelik talebin incelendiği başvuruda itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un itiraz konusu kuralın da yer aldığı 48. maddesi şöyledir:

“Disiplin cezasını gerektiren eylemlerin tekrarı, disiplin cezalarının infazı ve kaldırılması

Madde 48- (1) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 3/10/2013 tarihli ve E.:2013/28, K.:2013/106 sayılı Kararı ile.)

(2) Bir eylemden dolayı verilen disiplin cezası kesinleştikten sonra bu cezanın infazı tamamlandıktan kaldırılması için dördüncü fıkrada belirtilen süreler geçinceye kadar yeniden disiplin cezasını gerektiren bir eylemde bulunan hükümlü hakkında, her defasında bir üst ceza uygulanır.

(3) Disiplin cezalarının infazı;

a) Hücreye koyma ve odaya kapatma cezasının infazına, infaz hâkiminin onayı ile başlanır. Hücreye koyma ve odaya kapatma cezasına ilişkin diğer hükümler saklı kalmak üzere, kesinleşen disiplin cezalarının infazına derhâl başlanır. Birden fazla disiplin cezası verilmiş olması hâlinde, bu cezalar kesinleşme tarihleri sırasına göre ayrı ayrı infaz edilir. Bir cezanın infazı tamamlanmadan diğerinin infazına başlanmaz.

b) Disiplin cezalarının tamamı infaz edilip kaldırılmadıkça koşullu salıverilme işlemi yapılmaz, ancak bu süre hakederek salıverme tarihini geçemez.

c) Hücreye koyma cezasına ilişkin disiplin cezalarının infazından önce ve infazı sırasında hükümlü, hekim tarafından muayene edilir. İlgilinin bu cezaya katlanamayacağı anlaşılırsa cezanın infazı sonraya bırakılır veya hekiminin belirleyeceği aralıklarla infaz edilir. Koşullu salıverilme tarihine kadar hükümlünün iyileşemeyeceğinin tam teşekküllü Devlet veya üniversite hastanesi sağlık kurulu raporu ile saptanması hâlinde hücreye koyma cezası infaz edilmez; yerine 44 üncü maddenin ikinci fıkrasının uygulandığı hâllerde iki ay, üçüncü fıkrasının uygulandığı hâllerde dört ay süreyle ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası uygulanır. Raporlar infaz dosyasına konulur.

(4) İnfaz edildiği tarihten itibaren disiplin cezasının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında aşağıda belirtilen süreler esas alınır;

a) Kınama cezası onbeş gün,

b) Bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma cezası bir ay,

c) Ücret karşılığı çalışılan işten yoksun bırakma cezası üç ay,

d) Haberleşme veya iletişim araçlarından yoksun bırakma veya kısıtlama cezası üç ay,

e) Ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası üç ay,

f) Hücreye koyma cezası 44 üncü maddenin ikinci fıkrasındaki hâllerde altı ay, üçüncü fıkrasındaki hâllerde bir yıl,

e) Hücre cezasına karşılık ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası, (f) bendinde belirtilen süre,

Sonunda disiplin cezası almamak ve iyi hâlli olmak koşuluyla (a) ve (b) bentlerinde belirtilen cezalar kurum en üst amiri tarafından, diğer bentlerde belirtilen cezalar, kurumun en üst amirinin önerisi ve disiplin kurulu kararıyla kaldırılır.

(5) Çocuk hükümlüler hakkında verilen disiplin cezaları:

a) Uyarma ve kınama cezaları kararla birlikte,

b) Onarma, tazmin etme ve eski hâle getirme cezası yedi gün sonunda,

c) Harcamalarına sınır koyma cezası otuz gün sonunda,

d) Bazı etkinliklere katılmaktan alıkoyma cezası otuz gün sonunda,

e) Teşvik esaslı ayrıcalıkları geri alma cezası otuz gün sonunda,

f) İzin ertelenmesi cezası altmış gün sonunda,

g) Kapalı ceza infaz kurumuna iade cezası altmış gün sonunda,

h) Odaya kapatma cezası doksan gün sonunda,

Kendiliğinden kalkmış sayılır. (a) bendi hariç, bu fıkradaki diğer süreler karar tarihinden, firar hâlinde infaz tarihinden itibaren başlar.

(6) Çocuğun bulunduğu kurumun disiplin kurulu, kurum kurallarına uyma, iyileştirme programında ilerleme veya verilen ceza ile amaçlanan sonucu gerçekleştirmediği takdirde, çocuk hakkında verilen disiplin cezasını süre koşulu aranmaksızın her zaman kaldırabilir.”

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Hasan Tahsin GÖKCAN, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR,

Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 26/11/2025 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Ahmet Hakan SOYTÜRK tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

3. 5275 sayılı Kanun'un 1. maddesinde, anılan Kanun'un ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin usul ve esasların düzenlemesi amacıyla kabul edildiği hüküm altına alınmış; 3. maddesinde ise ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazıyla ulaşılmak istenen temel amacın öncelikle genel ve özel önlemeyi sağlamak, bu maksatla hükümlünün yeniden suç işlemesini engelleyici etkenleri güçlendirmek, toplumu suça karşı korumak, hükümlünün yeniden sosyalleşmesini teşvik etmek, üretken ve kanunlara, nizamlara ve toplumsal kurallara saygılı, sorumluluk taşıyan bir yaşam biçimine uyumunu kolaylaştırmak olduğu belirtilmiştir.

4. Kanun'un 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde hükümlülerin ceza infaz kurumlarında güvenli bir biçimde ve kaçmalarını önleyecek tedbirlerin alınarak düzen, güvenlik ve disiplin çerçevesinde tutulacakları, (h) bendinde kurum düzenini ihlal edenler hakkında Kanun'da belirtilen disiplin cezalarının uygulanacağı düzenlenmiştir.

5. Tutuklu ve hükümlüler hakkında uygulanacak disiplin cezaları ve tedbirleri 37 ila 46. maddelerde düzenlenmiştir. Söz konusu hükümlerde disiplinsizlik oluşturan her bir fiil ayrı ayrı tanımlanmış, bu fiillerin işlenmesi durumunda verilecek cezalar da ayrıntılı olarak gösterilmiştir.

6. Bu çerçevede 43. maddede ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasına yer verilmiştir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasında ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası, hükümlünün bir aydan üç aya kadar ziyaretçi görüşüne çıkarılmaması olarak tanımlanmış; (2) numaralı fıkrasında söz konusu cezayı gerektiren fiiller düzenlenmiştir. Maddenin (3) numaralı fıkrasında ise resmî ve yetkili merciler ile avukatlar ve yasal temsilcilerle görüşmelerde bu madde hükmünün uygulanmayacağı öngörülmüştür.

7. 44. maddede de hücreye koyma cezasına yer verilmiştir. Anılan maddenin (1) numaralı fıkrasında hücreye koyma cezası, hükümlünün eylemlerinin nitelik ve ağırlığına göre bir günden yirmi güne kadar, açık havaya çıkma hakkı saklı kalmak üzere geceli ve gündüzlü bir hücrede tek başına tutulması ve her türlü temastan yoksun bırakılması olarak tanımlanmış; (2) ve (3) numaralı fıkralarında ise hücre cezası gerektiren fiiller belirtilmiştir.

8. Kanun'un 48. maddesinde ise disiplin cezasını gerektiren eylemlerin tekrarı hâlinde uygulanacak yaptırım ile disiplin cezalarının infazı ve kaldırılması düzenlenmiştir.

9. Söz konusu maddenin (3) numaralı fıkrasının (a) bendinde hücreye koyma ve odaya kapatma cezasının infazına infaz hâkiminin onayı ile diğer disiplin cezalarının infazına ise cezaların kesinleşmesiyle birlikte derhâl başlanacağı, birden fazla disiplin cezasının verilmiş olması hâlinde bu cezaların kesinleşme tarihleri sırasına göre ayrı ayrı infaz edileceği ve bir cezanın infazı tamamlanmadan diğerinin infazına başlanmayacağı belirtilmiştir.

10. Anılan fıkranın (b) bendinde disiplin cezalarının tamamı infaz edilip kaldırılmadıkça koşullu salıverilme işleminin yapılmayacağı ancak bu sürenin hak ederek salıverilme tarihini geçemeyeceği öngörülmüştür.

11. Fıkranın (c) bendinde ise hücreye koyma cezasına ilişkin disiplin cezalarının infazından önce ve infazı sırasında hükümlünün, hekim tarafından muayene edileceği, ilgilinin bu cezaya katlanamayacağı anlaşılmaması durumunda cezanın infazının sonraya bırakılacağı veya hekimin belirleyeceği aralıklarla infaz edileceği, koşullu salıverilme tarihine kadar hükümlünün iyileşemeyeceğinin tam teşekküllü devlet veya üniversite hastanesi sağlık kurulu raporuyla saptanması hâlindeyse hücreye koyma cezasının infaz edilmeyeceği, bu ceza yerine 44. maddenin (2) numaralı fıkrasının uygulandığı hâllerde iki ay, (3) numaralı fıkrasının uygulandığı hâllerde dört ay süreyle ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasının uygulanacağı hüküm altına alınmıştır.

12. 48. maddenin (4) numaralı fıkrasında disiplin cezasının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında gözetilecek süreler ile cezanın kaldırılma usulü düzenlenmiştir. Buna göre disiplin cezasının infaz edildiği tarihten itibaren söz konusu fıkradaki sürelerin sona erdiği tarihe kadar bu süreler içinde yeniden disiplin cezası almamak ve iyi hâlli olmak koşuluyla kınama ve belirli etkinliklere katılmaktan alıkonulma cezaları kurumun en üst amiri tarafından, diğer cezalar ise kurumun en üst amirinin önerisi ve disiplin kurulu kararıyla kaldırılacaktır.

13. Anılan fıkranın (e) bendinde ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası alanların disiplin cezasının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında esas alınacak süre üç ay olarak öngörülmüştür; (f) bendinde ise hücreye koyma cezası ile cezalandırılanlar bakımından söz konusu süre 44. maddenin (2) numaralı fıkrasındaki hâllerde altı ay, (3) numaralı fıkrasındaki hâllerde ise bir yıl olarak belirlenmiştir.

14. Fıkranın itiraz konusu (g) bendinde hücre cezasına karşılık ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasıyla cezalandırılanların disiplin cezalarının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında söz konusu fıkranın (f) bendinde belirtilen sürenin dikkate alınacağı hükme bağlanmıştır. Bu itibarla disiplin cezasını gerektiren fiillerin 44. maddenin (2) numaralı fıkrası kapsamında olması hâlinde altı aylık süre, (3) numaralı fıkrası kapsamında olduğu hâllerde ise bir yıllık süre esas alınacaktır.

B. İtirazın Gerekçesi

15. Başvuru kararında özetle; hücreye koyma cezasının zorunlu olarak ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasına çevrildiği durumlarda hükümlünün itiraz konusu kural uyarınca iyi hal değerlendirmesinin hücreye koyma cezasının infaz edildiği hâle göre daha geç yapıldığı, dolayısıyla hükümlünün koşullu salıverilme şartlarının ağırlaştığı ve ceza infaz

kurumunda kaldığı sürenin uzadığı, bu durumun ölçülülük ilkesini ihlal ettiği belirtilerek kuralın Anayasa'nın 2. ve 13. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

16. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

17. Hukuk devletinin temel ilkelerinden biri *belirli*likdir. Bu ilkeye göre yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ya da kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olması, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesi de gereklidir. Belirli ilkesi hukuksal güvenlikle bağlantılı olup hukuk güvenliği, normların öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm eylem ve işlemlerinde devlete güven duyabilmesini, devletin de yasal düzenlemelerde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerekli kılar. Bu bakımdan kanunun metni, bireylerin -gerektiğinde hukuki yardım almak suretiyle- hangi somut eylem ve olguya hangi hukuksal yaptırımın veya sonucun bağlandığını belli bir açıklık ve kesinlikte öngörebilmelerine imkân verecek düzeyde kaleme alınmış olmalıdır (AYM, E.2022/53, K.2022/91, 20/7/2022, § 12).

18. Hücre cezasına karşılık ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasıyla cezalandırılanların disiplin cezasının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında esas alınacak süreleri düzenleyen itiraz konusu kuralın şekli anlamda bir kanun hükmü olduğu ve erişilebilir nitelikte olduğu konusunda tereddüt bulunmamaktadır.

19. 5275 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (3) ve (4) numaralı fıkralarında da disiplin cezalarının infaz edilme usulünün, bu cezaların infazının koşullu salıverilmeye etkisinin, hücre cezası yerine ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasının uygulanmasına ilişkin şartların, disiplin cezasının kaldırılmasında ve iyi hâlin kazanılmasında gözetilecek sürelerin ve bunların hangi tarihten itibaren başlayacağını açık ve net olarak düzenlediği görülmektedir. Yine kuralla atıfta bulunulan (4) numaralı fıkranın (f) bendinde de söz konusu süreler açıkça yer verilmiştir. Bu itibarla kuralın belirli ve öngörülebilir olduğu, dolayısıyla hukuki belirli ilkesiyle çelişen bir yönünün bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

20. Hukuk devletinde ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirleriyle bunların infazına ilişkin kurallar, Anayasa'nın konuya ilişkin kuralları başta olmak üzere ülkenin sosyal, kültürel yapısı, etik değerleri ve ekonomik hayatın ihtiyaçları gözönüne alınarak saptanacak suç ve ceza siyasetine göre belirlenir. Buna göre hangi fiilin suç sayılacağı, cezanın türü ve miktarı ile infaza ilişkin yasal düzenlemeler temelde devletin suç ve ceza politikasına bağlı bir konudur (AYM, E.2020/53, K.2021/55, 14/7/2021, §§ 186-187; E.2022/9, K.2022/80, 21/6/2022, § 17; E.2012/19, K.2013/17, 17/1/2013). Suç ve ceza yönünden sınırları belirtilen bu takdir alanı, ceza sisteminin tamamlayıcı bölümünü oluşturan infaz hukuku ve bu bağlamda ceza infaz kurumlarında uygulanan disiplin hukuku bakımından da geçerlidir (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; E.2020/53, K.2021/55, 14/7/2021, §§ 186, 187). Kanun koyucunun bu konudaki tercih ve takdirinin yerindeliğinin incelenmesi anayasal denetimin kapsamı dışında kalmaktadır (AYM, E.2017/170, K.2018/77, 5/7/2018, § 12).

21. Ceza infaz kurumlarının, özgürlüğü mahkeme kararıyla kısıtlanan tutuklu ve hükümlülerin tutulduğu, devletin kontrolü altındaki özel alanlar olması, dolayısıyla devletin hem bu kurumda bulunanların güvenliklerinin korunması hem de düzen ve disiplini tesis etme yükümlülüğünün bulunmasının doğal sonucu olarak tutuklu ve hükümlüler için disiplin kurallarının öngörülmesi kaçınılmazdır (AYM, E.2013/137, K.2014/94, 22/5/2014; E.2020/53, K.2021/55, 14/7/2021, § 79). Bu kapsamda ceza infaz kurumlarında hangi eylemlerin disiplin suçu sayılacağı, bu eylemlerin hangi disiplin cezasıyla cezalandırılacağı, disiplin cezalarının infazı ve kaldırılma şartlarının belirlenmesinin kanun koyucunun takdir yetkisi içinde olduğu açıktır.

22. Kanun koyucu, takdir yetkisi kapsamındaki düzenlemeleri yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke elverişlilik, gereklilik ve orantılılık üzere üç alt ilkedен oluşmaktadır. *Elverişlilik* getirilen kuralın ulaşılmak istenen amaç için elverişli olmasını, *gereklilik* getirilen kuralın ulaşılmak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, *orantılılık* ise getirilen kural ile ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir. Bir kuralda öngörülen düzenleme ile ulaşılmak istenen amaç arasında da ölçülülük ilkesi gereğince makul bir dengenin bulunması zorunludur.

23. Cezalandırmada temel amaç suçluların ıslahı ve topluma kazandırılmasıdır. Bu bağlamda hükmolunan cezanın infaz edilmesiyle hükümlünün işlediği suç nedeniyle pişmanlık duymasının sağlanması, toplum için sürekli bir tehlike olmasının önüne geçilerek gelecekte sosyal sorumluluğa sahip bir birey olarak suçsuz bir hayat sürmeye yatkın duruma getirilmesi amaçlanmaktadır (bazı farklılıklarla birlikte bkz. AYM, E.2012/9, K.2012/103, 5/7/2012).

24. Hükümlünün yeniden sosyalleşmeye ve toplumla uyum içinde yaşamaya hazır olduğunun, başka bir ifadeyle hükümlünün ıslah edilerek cezanın *özel önleme* işlevinin yerine getirildiğinin en önemli göstergesi hükümlünün *iyi hâlli* olmasıdır. Anılan Kanun'da hükümlünün iyi hâlli olmasına, infaz kurumunun türü ve infaz biçiminin belirlenmesi, hükümlünün isteği hâlinde başka kuruma nakli, mazeret izninden yararlanabilmesi, denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezasını infaz edebilmesi ve nihayetinde koşullu salıverilmeden yararlanabilmesi gibi çeşitli sonuçlar bağlanmıştır.

25. Kuşkusuz hükümlünün iyi hâlli olup olmadığının değerlendirilmesi bakımından bu kişilerin sınıflandırılması ve belirli bir süre gözlemlenmesi önem taşımaktadır. Nitekim Kanun'un 23. ve 89. maddelerinde hükümlülerin gözlem ve sınıflandırılması ile hükümlülerin değerlendirilmesine ve iyi hâlin belirlenmesine ilişkin esaslar düzenlenmiştir.

26. 89. maddenin (1) ve (2) numaralı fıkralarında hükümlülerin idare ve gözlem kurulu tarafından iyi hâlin belirlenmesine esas olmak üzere en geç altı ayda bir değerlendirmeye tabi tutulacakları, yapılacak değerlendirmede hükümlülerin -diğer ölçütlerin yanı sıra- ceza infaz kurumlarında buldukları tüm aşamalarda ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliğine ilişkin kurallara uyup uymadıklarının ve aldıkları disiplin cezalarının da dikkate alınacağı belirtilmiştir.

27. Bu itibarla disiplin cezasının kaldırılması ve iyi hâlin değerlendirilmesi için belirli bir süre öngören kuralla, idare tarafından gözlemlenen hükümlünün bu süre zarfında iyi

hâlli olmaya teşvik edildiği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla kuralın hükümlünün iyileştirme ve eğitim programlarının gereklerine uygun davranarak ceza infaz kurumunda düzenli bir yaşam sürdürmesine, cezanın ıslah ve önleme amacına uygun davranarak ceza infaz kurumunda güvenliğinin ve disiplinin sağlanmasına katkı sunduğu açıktır. Dolayısıyla kural, meşru bir amaç taşımaktadır.

28. Ceza infaz kurumundaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek fiili işleyen hükümlünün tehlikelilik hâlinin devam ettiği, dolayısıyla iyi hâlli olmadığı açıktır. Bu bağlamda disiplin cezasının infazından sonra cezanın kaldırılması ve iyi hâlli olma hususlarında hükümlünün belirli bir süre ceza infaz kurumu idaresince gözlenmesine ve değerlendirilmesine imkân tanıyan kuralın söz konusu meşru amaca ulaşma bakımından elverişli ve -kanun koyucunun infaz hukukuna ilişkin geniş takdir yetkisi de gözetildiğinde- gerekli olmadığı söylenemez.

29. Kuralla öngörülen düzenlemenin ölçülü olduğunun söylenebilmesi için orantılı da olması gerekir. 48. maddenin (4) numaralı fıkrasının kuralla atıfta bulunulan (f) bendindeki süreler 44. maddenin (2) ve (3) numaralı fıkralarında sayılan disiplin cezalarına konu fiillerin ağırlığına göre belirlenmektedir.

30. Öte yandan hücreye koyma cezası infaz edilen hükümlü ile söz konusu ceza yerine ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası uygulanan hükümlü arasında disiplin cezasının kaldırılması ve iyi hâlin değerlendirilmesi tarihi bakımından bir farklılık bulunmakta ise de bu farklılığın kuralda öngörülen sürelerden kaynaklanmadığı, aksine bu sürelerin her iki cezasını infaz eden hükümlü yönünden aynı olduğu açıktır.

31. Anılan maddenin (3) numaralı fıkrasının (c) bendinde hücreye koyma cezasına ilişkin disiplin cezalarının infazından önce ve infazı sırasında hükümlünün sağlık koşullarının sürekli olarak izlenmesinin ve hücre cezasına katlanamayacak ölçüde sağlığının bozulduğunun anlaşılması hâlinde bu cezanın uygulanmamasının öngörüldüğü, dolayısıyla hücreye koyma cezasının ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezasına çevrilmesinde söz konusu zorunluluğun belirleyici olduğu ve bu suretle hükümlü açısından infazın kötü muamele boyutuna ulaşmasının önüne geçildiği anlaşılmaktadır.

32. Ayrıca söz konusu fıkranın (b) bendinde disiplin cezalarının tamamı infaz edilip kaldırılmadıkça koşullu salıverilme işleminin yapılmayacağı ancak bu sürenin hak ederek salıverme tarihini geçemeyeceği hüküm altına alınmıştır. Buna göre hücre cezası ile cezalandırılan ve bu cezası infaz edilen hükümlünün cezasının infaz edildiği tarih ile hak ederek salıverilme tarihi arasında 44. maddenin (2) numaralı fıkrasındaki hâllerde altı aydan, (3) numaralı fıkrasındaki hâllerde bir yıldan az süre olduğu durumlarda hücreye koyma cezası yerine ziyaretçi kabulünden yoksun bırakma cezası uygulanan hükümlü ile aynı tarihte salıverileceği anlaşılmaktadır.

33. Bu bağlamda hücreye koyma cezasına göre hakkında daha hafif yaptırım uygulanan hükümlü bakımından -hücre cezası infaz edilen hükümlüye göre- disiplin cezasının kaldırılması ve iyi hâlin belirlenmesinin daha ileri bir tarihte yapılmasının -disiplin cezalarına ilişkin süreler de gözetildiğinde- hükümlüye aşırı bir külfet yüklediği söylenemez. Dolayısıyla kuralın meşru amaca ulaşma bakımından orantılı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

34. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Kurallın Anayasa'nın 13. maddesiyle ilgisi görölmemiştir.

IV. HÜKÜM

13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (4) numaralı fıkrasının (g) bendinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE 12/2/2026 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Başkanvekili
Hasan Tahsin GÖKCAN

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI